

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în lădanul parazitilor și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Are sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru înștit și fabrici — Lei 500

Strigoii.

Mai multă conștiinciozitate.

An după an, s'a tot scurs acoperind în fapte durerile și nevoile țării; dar golurile imense, jertfele noastre, va mai trece mult, până când vom uita, că din mijlocul nostru a plecat și nu se mai întoarce, cel mai drag din toți dragii, cel mai iubit, cel mai bun, cel mai viteaz; că nu se va mai întoarce la copii săi, soldatul Neacșu, căzut vitejește la Olt, în fruntea compăni; caporalul Gârneață, îngropat sub mlaștină, fără popă, fără cruce; sergentul Serea, Sublocotenentul Poporăș, făcut în două de o schje dușmană, căpitani, maiori, colonel și generali, împreună cu cei 800000 morți pentru țară. Ei zac uitați de oficialitatea reprezentată maestos prin glozișii părților sedentare; ei zac uitați de alor săi, căci n'au avut puțința a le ghici mormintele, și arare ori, în gara de nord, sau în alte gări, sosesc osemintele eroilor, a eroului Nuhâm din Nuhâm, împușcat singur, a lui Ițic Mendelovici, Herșcovici sau Ștrulovici, mort la datorie în dosul frontului, opăriți de ceorca cazanelor regimentare, sau găsiți degerați fără haine pe ei, ascunși într'un colț, de frică să nu fie dija, sfârțicați de gloanțele dum-dum. Și nația recunoscătoare, și oficialitatea maestosă, grabnică și în mare înută, cu flori, cuvinte de slavă, și muzici răsunătoare, duc la locul de veci, pe acești eroi, în timp ce soldatul Stan Păpușe, uitat de toți zace laolaltă cu alți douăzeci camarazi, iar la căpătâiul lor Domnul David, gloriosul erou, stăpânul viei din dealul Cosmeștilor, ridică dija un prepețicar, ca calabusta să poată respira puțin aer, și David cel mititel, să stucluiască dela înălțime, mormântul ce ascunde atâtea schelete, a celor cari au fost un singur suflet, și o singură simțire, și cari ne-a dat țara de astăzi.

Rușine!

Acest gol lăsat de acei pe cari nu i-am uitat, și nu-i putem uita, fiindcă în fiecare din noi plânge un mort; âst gol a avut însă grije să-l umple cărmuitorii perindați și cocoloșiți la sânul țării, aducând toți nemernicii de peste graniți, toate lepădăturile altor nații, să se desfete în patria ne-rozilor, în țara aceasta, stropită dealungul și dealatului, de sânge strămoșesc, atâți decenți. Și iată-l pe unul ca Hert, mare negustor și îndrumător al scrisului românesc, vezi-l pe frații Corniol, Bercovitz, Blanci și toți jloși, mari patrioți, astăzi, când ar trebui să tacă și să-și svărie cenușe în cap, vezi-l român, căți luptători victorioși și-l adus trenul dela Odesa, dela Paris sau din... Palestina, și pe cari oficialitatea reprezentată prin aurul consiliilor de administrație a băncilor, i-a decorat, încetățenit și împământentit. Ași vrea să găsec în toată țara, un om, în adevăratul înțeles al cuvântului, un om care să nu-l pese de Liga Națiunilor și Liga Paraziților; un vechi luptător, să arate acestor mișei, că în adevăr conștiința națională dacă nu poate fi reprezentată prin reprezentanții celei mai reprezentative oficialități, cel puțin eu și el, și el și eu... să dăm cazarului ce este al cazarului și strigoilor ce au început să se miște, ce e al lor?

Găsi-voi eu, ceea ce caut? Găsi-voi eu, din pleiada mutlaților sau invalizilor de război, măcar un suflet, să albe măcar o mână, dar cu ea să

stârpească, din rădăcină, nemernicia?? Găsi-voi eu un om în țara aceasta, să nu-i fie frică de intriga lui Ițic, de harapnicul lui Iuda și de Jilava sau Văcărești, temnița sentimentelor noastre?? Și dacă nu găsec, atunci ce pot face?.. Singur, nu m'oi încumeta să dau drept la viața orfanilor, fiii morților noștri; singur n'oi putea decât să palmuesc un obras răios de tărhan, ce-l veșnic lins și sârutat de politicienii noștri; singur nu l'oi putea dărâma șandramaua lui Blank, care zi cu zi și ceas cu ceas, strânge și înstrăinează agoniseala altora.

Singur, ce pot face, ce pot face Român, când dela un capăt, până la altul al țării se vorbește în zece limbi și se simte în zece feluri, numai românește, nu? Singur ce pot face, în fața a trei milioane de eroi decorati, încetățeniți și împământeniți căci pe pieptul meu nu lucește nici una, iar când m'au chemat să-mi dea, mi-au spus că nu mai este?.. Eu nu pot să-i intimidez pe acești victorioși ai Odesei! Eu n'am haine cu gulerul de blană. Haina mea e peticită toată. Eu n'am bani să dau plocane în stânga și dreapta, și n'am, Român, decât o biată loimă și doi ochi cari zi cu zi vede ticăloșia atâtor ticăloși, vede jafal din avutul statului și mai vede cum guvernânții de dragul aurului aurului sunător, își vând conștiința țelului Bercovitz, asuprind pe cei cari și-au dat nu numai avutul dar și bucăți din corpul lor, pentru țară, pentru întregirea ei.

Să râd? Să plâng? Să râbd; să tac?.. Române, îndeamnă-mă tu ce să fac, căci cuțitul mi-a ajuns la os?.. Cuțitul tae din mine fără cruțare; strigoii de ieri mi-a palmuit pe tata, strigoii, vor să-mi la și ce bruma mea mai rămas neluat de simbriași lui sărăcilă. Învață-mă Române ce să fac?..

Să râd, dar de ce ași râde... de ce... de ce? Oare pentru că-mi vād neamul umilit, înjosit și în fiecare zi împovărat de legile scoase din nădragii eroilor veniți cu trenul?.. Să râd de părinții mei ce au pierdut totul, sau de feciorii națiunii ce ntind mâna pe la colț de stradă?.. Să râd de credința ce ni înstrăinată, de muribunzii uitați de lume și de D-zeu, de ce să râd?.. de ce... de ce?..

Să plâng atunci... dar pentru ce?.. Că-mi vād pe Ițic trădătorul, stropindu-mă cu noroi, sau pe Segălică dolmecesul, astăzi locuind în cea mai somptuoasă vilă la șosea; să plâng, uitându-mă la strigoii de ieri, cum au răsărit ca clupercile și ca hienele înfruptate, rupând din trupurile sângere-rânde a celor însăgerați de obuze? De ce să-mi plâng românii nenorociți și soarta tristă a țării mele, când primul vinovat sunt eu, și tu, și toți ceilalți ce au răbdă și răbdă un jug, ce nu l'a purtat până acum oamreni??

De astăzi încolo, nici n'am să plâng nici n'am să râd, nici n'am să râbd... nici n'am să tac! De astăzi încolo, voi căuta să-mi fac dreptate singuri! O jur pe unul Dumnezeu și voi aștepta un om în adevăratul înțeles al cuvântului, un suflet să mă înțeleagă, dacă până atunci, din ceata luptătorilor, nu vor veni o sută, o mie, două... ca să formăm cruciada secolului al XX. pentru a stărpi nemernicia din țara liberă a lui Tudor Vladimirescu.

Vintilă Petrescu-Vrancea

Catastrofa dela Recea, haltă pierdută într'un colț de țară, atrage privirea țării întregi, îngrozită de tragicul sfârșit al pasagerilor și totala lipsă de conștiinciozitate a funcționarilor în mâna căror li sunt încredințate vietile atâtor oameni.

Acceleratul din Sibiu se ciocnește în plină noapte cu simplonul, umplând de sânge terasa-mentul liniilor, sub ruina mașinelor. Spectacol înfiorător! Cranii sdrobite cu ochi de bufniță, sticlind în noapte, picioare frânte, mâini desprinse din loc, piepturi sdrobite, vaite de dureri și rugi fulgerând văzduhul ca împărăția morții. Morți, fără chip de asemănare, stâlciți de ironia soartei ce-și bat joc în trupuri de cadavre de nimicimea științei omenești.

Câte speranțe, câte dorințe au fost spulberate într'un moment!

Te urci volos în trenul, ce va duce la cei iubiți și neprevădrea unui tâmpit te curăță de pe lume, într'un accident neprevăzut.

Mașina aceasta de fier, creată de mintea omenească, par'că poartă în sine un înfricoșat blestem al morții: „O greșală a prostiei noastre și v'am luat suflarea vieții”.

O minte înțeleaptă o fabrică și un tâmpit mi-o dirijează de prăpastie. Crudă ironie! Căci a trebuit să se nască un acar bețiv și un impiegat îmfmurat, să mânuiască acele și telegraful, ca în miez de noapte să omoare atâtea oameni și să aducă atâtea pagube.

Și apoi, Doamne dragă, acest tâmpit de impiegat luase de curând bacalaureatul și își puse în gând să se înscrie la Universitate, ca mâine, poimăne să se avânte în lume doar cu titlul și cu pretenția să schimbe fața lumii. Și cum acest bacaloriat se credea nu născut pentru C. F. R. ci pentru alte misiuni mai înalte considerând slujbița aceasta doar un bagatel, ceva de tranziție, neglijând după cum de obicei se întâmplă, până când cu grozava lui știință și aspirație, dădu peste cap două trenuri, de se prăpădi atâtea lume.

Acarul, care desigur dormea visând la vre'o medalie, de marea lui conștiinciozitate se trezi în urletul victimelor și sfârșitul mașinilor băgate bot în bot.

Incet, incet ieșim din adevărata realitate. Capul nostru împotmolit de visuri, vede culme ce numai în vis le atingem și ne depărtăm neglijând micuța noastră slujbuliță.

Fiecare vrea mai mult decât este. Binele făurit prin muncă

nu e destul iar slujba pentru care ți-ai închinat zilele e prea puțină de multe ori, pentru a mulțumi.

Conștiinciozitatea lipsind ia locul silei, la care se adaugă de multe ori și incapacitatea.

Lăsăm la o parte vina statului de a lăsa funcționarii în serviciu 24 ore și într'un miserabil salariu ce aduce atâtea lipsuri pe capul funcționarilor și ne ocupăm în special de conștiinciozitatea lor, întrebând: Unde-i?

Lăsăm la o parte bunii funcționari, ce nu sunt luați în seamă și accentuăm că drumul ce duce la înțelegerea celor împuterniciți de-a ne mări salariul, îl apucăm numai prin conștiinciozitatea noastră și prin câștigarea opiniei publice; public ce așteaptă dela noi atâtea.

Umblăm cu capul în nori și ne gândim mai mult la noi, decât la un sacrificiu din partea noastră, pentru binele țării. Orice om lipsit de mijloace vrea din fiul lui, un avocat tuberculizat de mizerii, decât un destoinic plugar sau o însărcinare modestă de stat. Universitățile noastre gem de studenți așa că azi pentru patru posturi de franceză în București au candidat patru sute(!) de profesori. Ce o fi în celelalte ramuri?

Nu mă miră deci că mâine, poimăne se va cere unui acar și taxator de tramvaie licența în matematici iar unei supraveghe-toare la vagonul rapidului licența în Geografie. Vom avea atâtea licențiați, că vom fi asigurați de elemente, dela cea mai umilă slujbă până la cel mai mare post de conducere.

Nu prea ne trebuie de aceștia căci și impiegatul cu pricina a fost bacaloriat și totuși a dat trenul peste cap.

Nouă ne trebuie din partea fiecărui funcționar conștiinciozitate și zel oricât de neînsemnată i-ar fi însărcinarea căci numai așa putem intra pe adevăratul făgaș de fericire a țării noastre.

Paralel cu prevederea cunoștințelor în școală, să se fortifice sufletul copilului, punându-i în față realitatea, viața în toată seriozitatea ei, ca să n'o ia o jucărie a fatalității. După cum să-i se întărească în suflet că numai munca și stăruința aduce binele nici de cum ca astăzi, când tinerii noștri iau meseria lor, un bagatel de nimic ceva nesperios umblând cu capul în nori.

Deviza funcționarului să înceapă cu „Conștiinciozitatea” c'apoi celelalte vin dela sine.

Gheorghe Atanasie.

Evreu sau jidan?

Iată o întrebare pe care nu și-o pun mulți dintre intelectualii noștri atunci, când vor să boteze, în graiu sau în scris, răsfețele exemplare ale descendenților rasei semite. Unii nu și-o pun din ignoranță, iar alții pentru că manifestă prea multă simpatie pentru degajații plăcătorului miros de usturoi.

Rândurile acestea sunt scrise atât pentru unii cât și pentru alții.

Întrebarea de mai sus, deși pare a fi de prisos, totuși trebuie pusă, pentru că între cele două cuvinte sinonime există o eclatanță deosebită, în ceea ce privește conținutul noțiunii lor și valoarea lor istorică.

Cuvântul „evreu” conține, în sfera noțiunii lui, mai puține elemente caracteristice, decât cuvântul „jidani”. Când zici „evreu”, te referi par’că numai la fizicul individului semit și nu și la spiritualitatea lui sau chiar dacă te referi la aceasta, vrei să alegi din ea numai câteva părți bune, comune aproape fiecărui om. Dar când zici „jidani”, pe lângă un fizic bleag cu păr și nas încârlionțat, mai înțelegi și altceva: un suflet pervers de șarlatan, adică tocmai calitatea specifică a jidanului, indispensabilă determinării noțiunii lui.

Deosebite între „jidani” și „evreu” a existat întotdeauna. Pe vremea lui August numele de jidan era denumire de defălmare: „voești să mă combați cu argumente jidovești?” (Horatius Sat. I—9). De altfel cuvântul jidan are pentru cei ce-o poartă și o valoare istorică, pentru că indiferent de felul cum s’au numit jidanii până la întemeierea Statului lui David, format din 12 triburi — după moartea lui Solomon, desbinându-se în două: 10 triburi ale lui Israel și 2 ale lui Iuda și fiind triburile lui Israel învinse de Sargon la 722 a. Chr. și duse în Asiria și Media, celelalte 2 triburi s’au numit jidani adică jidani. Aceasta nume și-au păstrat-o și după ce Nabucodonosor la 586 a. Chr. a învins pe jidani, ducându-i în robia Babilonului. De atunci și după nimicirea Ierusalimului de Titu la 70 a. Chr. și-au păstrat același nume, de jidani.

Aproape toate popoarele din Europa au pentru jidani un cuvânt, derivat din cuvântul iuda. Francezii le zic juifs, germanii — juden, englezii — jews, turcii — yahudi, rușii — jid și ungurii — zsidó. La noi poporul îi numește jidani, dar o parte dintre intelectuali, după cum am mai spus, le zic „evrei” și așa își zic și ei înșiși, jidani. De ce această simpatie pentru cuvântul „evreu”? Jidanii spun că acest cuvânt are pentru ei o valoare istorică, însemnând locuitor de dincolo de râu, adică de Eufrat. Ori noi am văzut că altul este numele lor istoric.

Jidanii se fereșc de cuvântul „jidani” nu pentru că aceasta n’ar avea o semnificație istorică ci pentru că are și o valoare morală. Această valoare morală se datorește felului cum s’au comportat în relațiile cu celelalte neamuri. — numele de jidan conținând, în orice limbă ar fi tradus și noțiunea perversității.

Ținând seamă de cele expuse, noi trebuie să scoatem din circulație cuvântul „evreu”. Aceasta, cu atât mai mult cu cât la noi în graiul dela țară, în cărțile vechi bisericești și juridice s’a împământenit cuvântul „jidani”. Dacă jidanilor le place să-și zică „evrei” n’au decât să-și zică.

Noi însă suntem dator să le aplicăm timbrul obiectivității.

Oct. Lupșu stud.

Libertate, Egalitate, Fraternitate.

Ce cuvinte frumoase la veder! Dar sunt asemenea spicelor celor drepte din timpul secerișului. Cunoașteți pilăda spicelor?

O repet în câte-va cuvinte. Un părinte a eșit la câmp cu fiul său în vârstă de 8-10 ani. Neastâmpărat și dornic de a ști totul, copilul observă că cele mai multe spice erau aplecate spre pământ, iar câte-va numai unde și unde, erau drepte și semețe. Interesându-se de cauza care face ca cele mai multe spice să fie aplecate, și numai câte-va să fie drepte, părintele rupse fără vorbă tot atâtea spice aplecate, câte a aflat drepte; își chemă copilul și îi arată cauza. Cele plecate erau pline de grăunțe, iar cele semețe și drepte erau goale.

La prima vedere se va părea multora, că cele scrise sub titlu sunt, o prea mare baljocură asupra frumoaselor cuvinte *Libertate, Egalitate, Fraternitate*, cuvinte pe cari le rostește atât de sfârșitor socialistii pe la toate întrunirile lor, cuvinte care a răsculat o lume întreagă la sfârșitul veacului al 18-lea. Ați auzit de revoluția cea mare din Franța.

Până mai deunăzi nu se știa din al cui cap a răsărit aceste cuvinte zise de cei neștiutori, făcătoare de minune căci acela care le-au plămuit, au avut tot interesul să nu-și spună numele.

Și pentru ce oare s’a tălănit numele autorului celor trei cuvinte dacă acestea sunt intradepărta făcătoare de minuni?

Vezi iubite cetitor aici este buba.

Acela, sau acela care au plămuit cele trei cuvinte *Libertate, Egalitate, și Fraternitate*, au știut că aceste trei cuvinte nu reprezintă decât o mare minciună.

Să nu vă tulburați, cetind ci rămâneți liniștiți până la capăt.

Le voi examina mai de aproape, pe fiecare din ele.

Libertate, înseamnă că omul să fie deplin și fără îngrădire, liber ca să-și împlinească toate poftele.

Se poate una ca asta?

Unuia îi trăznește prin minte să dea foc satului, altuia îi vine pofta să ia cai și trăsura vecinului să plece în lume altul se trezește că ar tăia capul stăpânului și mai știu eu ce minune i-ar veni în minte omului liber și neîngrădit de legi și de pedepse *Bine ar fi o astfel de libertate?*

Trec la al doilea cuvânt *la Egalitate* acesta înseamnă că toți acela cari purtăm numele de om suntem egali.

Sunt toți oamenii egali adică deopotrivă de cuminți deopotrivă de puternici, deopotrivă de cruțători deopotrivă din toate privințele?

Veți răspunde nu. Nefiind oamenii egali în însușirile, și la darurile cu care i-a înzestrat Dumnezeu, pot fi ei, egali, în avere în bucurii și în dureri?

Doriți așadar o deplină egalitate?

Urmează al treilea cuvânt *Fraternitate*. Înseamnă frăție în adevăratul înțeles al cuvântului, adică toate bunătățile pământului se vor împărți frățește celui sărac, ca și celui bogat celui harnic, ca și celui leneș, celui cheltuitor ca și celui strângător.

Cu puțină este o astfel de frățietate.

Apoi ați văzut D-voastră frăție între oi și lupi; între curechi și capră? Într’o popoare de neam strein, sau între oameni de alte neamuri?

Când vedem pilde în toată ziua că frații, dela aceeași mamă se dușmănesc, se ceartă, se judecă și chiar se bat, d’apoi o frăție între oameni de alte neamuri cum vă puteți închipui?

Poate fi deci în lume frățietate?

După ce veți fi ajuns cu cetitul aici cred că nu vă mai tulburați, văzând cele scrise mai sus că acela care a alcătuit cuvintele *Libertate Egalitate și Fraternitate*, a știut după cum veți ști acum și D-voastră iubii cetitorii, că nu reprezintă decât o mare minciună. De acela s’au tălănit numele, nu cumva desmetindându-se oamenii, pe cari i-a îmbătat cu ele, să le spargă capetele.

Acuma mă veți întreba, cine este autorul sau plănuitorul acestor cuvinte iată ce se cuprinde în Cap. III pag. 27 din „protocoalele înțelepților jidani (Sionului) (ed Lambelein): *aduceți-vă aminte de revoluția franceză, pe care noi am numit-o „cea mare”, secretele pregătirii ei ne sunt bine cunoscute. căci ea a fost în întregime opera mâinilor noastre*”

Revoluția cea mare franceză a fost pornită cu cuvintele vrem *Libertate, Egalitate, Fraternitate*, și este după cum se vede din mărturisirea propriei fapte jidanilor, a aceloraș jidani care au vândut pe Mântuitorul Christos pentru 30 de arginți și apoi tot acelaș jidani l’au restignit între doi tâlhari.

Pentru ca să termin acest capitol vă deștinuesc iubii cetitori, cum explică jidanii pentru ei înțelesul celor 3 cuvinte. Această explicație este luată din *Infrățirea Românească* ce apare la Cluj str. Bob No. 7 din N. 7 cu data de 1 Februarie 1926 pag. 3 coloana din mijloc.

1. *Libertatea, armă atot puternică cu care noi (adică jidani) am răsturnat lumea. înseamnă independență fără margini și restricții, (sau îngrădiri), care nu atâră de nici o autoritate (înseamnă) independența minții, care nu poate fi stăngănită prin nici o revelație (gândire) nu poate fi limitată prin nici o dogmă (lege).*

(înseamnă) independența voinței, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă (Papa sau Patriarhul dela Roma) nici Dumnezeu, iar mai departe zice:

„*Prin ajutorul libertății (astfel înțeleasă), ca pârghie și prin pornirile sau păcatele omenirii ca punct de sprijin noi (adică jidani), vom răsturna pentru totdeauna pe Regi și pe Preoți acești dușmani neînpăcați ai neamului omenesc, mai periculoși pentru omenire decât tigri pentru celelalte animale*”

2. *Egalitate, instrumentul atotputernic, cu care noi (adică jidani) am transformat lumea înseamnă: egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun ca cetățean al unei singure și aceleaș mame sunt mai vechi și mai sfinte de cât toate contractele și tot dreptul nescris și prin urmare aceste drepturi trebuiesc restabilite pe când contractele trebuiesc rupte și dreptul nescris trebuie desființat.*

Adecă cum au făcut jidovii în Rusia

3. *Fraternitatea, făgăduința atot puternică cu care noi (adică jidovii) am stabilit puterea noastră înseamnă:*

a) *Frăția în francmasoneria pentru a constitui un Stat, în Stat, cu mijloace și cu funcțiune, neatârnată de stat și necunoscută statului.*

b) *înseamnă frăția în francmasonerie, pentru a face un Stat deasupra Statului, atâta vreme cât vor exista armate permanente (cari sunt) instrumente de apăsare, principii de parazitism (trântori) piedecă a oricărei înfrățiri.*

Prin ajutorul Fraternității ca pârghie și prin urile omenirii ca punct de sprijin, noi (jidani) vom face să piară pentru totdeauna trântorismul și represiunea armată, aceasta ciudă nepotolită, această grozăvie sălbatecă a neamului omenesc.

Celeste și răscitește iubite cetitori și frate Român, și la aminte ce neam dușmănos hrănim noi cu sudoarea feței noastre între hotarele României Mari pe jidani.

Și apoi te întreb când vei scutura jugul economic jidovesc cu care tragi de ani de zile?

S’au voești să-l lași moștenire și copiilor și nepoților tăi?

St. Penes

Rectorul Universității din Cluj

lovește un student.

Nu rareori ne-a fost dată ocazia să vedem lupi păstori la oi, hoți păzitori de bani și măgari în fruntea cuminților... Dar ca pisica să prezideze un congres al șoarecilor sau ca în fruntea vreunei universități — fie din țară fie din străinătate — să se afle vr’un bătaș cred că nici unul dintre D-voastră n’ați mai pomenit...

Dealtfel nu-i de mirat. Trăim în veacul tuturor minunilor. Așa încât azi această noutate poate să fie considerată ca ceva normal sau chiar să treacă de un act demn de-a ridica prestigiul Universității... Cuvântul „bătași” sună destul de frumos...

Cazul s’a întâmplat în ziua de sf. Dumitru la Clucia cu ocazia adunării partidului național-țărănesc pentru a asista la sfințirea câtorva steaguri. Pentru ca adunarea să fie cât mai impozantă câțiva dintre fruntașii acestui partid s’au hotărât să participe și ei...

Și cum D-l ce corespunde numelui de Emil Hațegan și care în anul dela Ch. 1928 se află în fruntea universității din Cluj face și el politică și nu numai că face politică dar se și consideră de mare fruntaș național-țărănist a ținut să participe și el.

Până aci nimic interesant. Dar Dl. ce corespunde numelui de Emil Hațegan a ținut să și vorbească, să vorbească așa cum știe domnia sa. Nici aiciasta n’ar fi fost nimic, fiindcă domnul ce în a. dela Cr. 1928 e rector la Universitatea din Cluj a mai vorbit și în multe locuri, dar vezi de data aceasta prin prejur mai erau și studenți, studenți adevărați nu chemăriști... Și acești studenți cunoșteau bine pe fruntașii național-țărăniști, știau ceva și despre procesul Groedl în care bieții Maramurășeni au pierdut toată averea lor câștigând-o jidanul cu concursul românului ce corespunde numelui de Emil Hațegan; știau ceva și despre fondul lor secret de propagandă ce se află ascuns în pivnița lui Marmaroș; știau ceva și despre niște afișe înspărite de unirea evreilor români tuturor jidanilor prin care li se dădea instrucțiuni ca să nu voteze cu nimeni decât numai cu oameni de-ai lor ca Dl. Maniu, Valda Stere... și mai știau ceva și despre niște comunisti ce aveau legături cu susnumitul domni.

Ei bine acești studenți ce știau atâtea multe lucruri pe care poporul nu le cunoștea, puteau ei să nu murmure când domnul ce gesticula, și care era tot acel domn Hațegan, voia să facă pe mântuitorul trimis nu știu de ce duh ca să mântue poporul... Puteau ei să tacă... Ei care pentru adevăr ar fi în stare să dărâme totul ce le stă în cale; ei cari pentru binele țării multe sunt în stare să îndure; ei puteau să tacă?... Nu!.. Studentul Ieremei s’a ridicat să ia cuvântul dar domnul rector s’a repezit spre el i-a aplicat un pumn în piept dând astfel semnal pentru bătaia generală. Bătașii chemăriști s’au năpustit apoi asupra studentului Ieremei lăsându-l cu un val de sânge pe față... Astfel voiau ei să combată ideea acelor ce poartă o svaștică pe piept... Nouă tactică național-țărănistă...

Aceasta a fost memorabila întâmplare din ziua sf. Dumitru dela Clucia.

Rectorul universității din Cluj lovind un student a lovit în întreaga studenție fiindcă studentul lovit reprezenta o idee frumoasă și măreață, o idee ce face cinste neamului de român. o idee pentru care au suferit zeci de frați, pentru care au suferit închisoare pentru care au suferit bătae... și eliminare. A lovit nu numai în studenți ci și în acela ce îmbrățișează ideile împărtășite de acești tineri... De acela omul ce corespunde numelui de Emil Hațegan pentru studenți; nu mai există... El cu data de 26 Oct. a murit... Câteva lacrimi scurse prin vârful penței le depun și eu pe mormântul lui... Și acestea nu că le-ar merita ci fiindcă e și el făptură de alui Dzeu. Câteva lacrimi pe hârtie și atât tot... Un rector bătaș nu merita mai mult fie chiar din partea studenților.

Pumnul dat studentului Ieremei face și mai multă dovadă a legăturilor național-țărăniștilor cu jidani. Victor L.

Acțiunea regeneratoare L. A. N. C.

Neamul Românesc a avut multe de îndurat în decursul veacurilor, pentru că din sbuciumata sa luptă să spicuim pe lângă pagini de glorie și pagini nemărate de durere. După ce timp de 1000 de ani am trăit sub călcăiul tular al hoardelor turanice, de care călcăi am scăpat abia în războiul pentru Unitatea neamului, care a înscris în cartea de aur a neamului una din cele mai mari victorii, neamul Românesc avea dreptul la odihnă pentru că să repare rănilor dezastruoase ale războiului! Dar realitatea a fost cu totul alta. Semnarea tratatului de la Saint Germain în 1919 a adus pe capul țării noastre, o nouă serie de dușmani, așa în cât neamul Românesc în mod inevitabil se prepară iarăși de atac! Acest dușman, este poporul lui Israel! Urmând preceptele talmu dice cu o sfințenie extraordinară sleahta bandei sioniste, cea cu nasul de cosor, a acaparat în scurt timp bogățiile României Mari! Poporul Românesc Moții au ajuns în săpă de lemn sub influența machinațiilor infernale a jidanilor în frunte cu ișig Groedel. Când totul se credea pierdut a răsărit ca din pământ, o ceată de luptători entuziaști cari au organizat la 4 Martie 1923 puternica mișcare național creștină! Nădejdia neamului s'a îndreptat și se îndreaptă și acum înspre farul luminos și limanul mântuirii ce va să vină, de la inexpugnabila citadelă a L. A. N. C! În anul 1926 curentul național creștin având ocazie să

pătrundă în parlamentul țării a susținut cu îndârjire lupta câștigând simpatia tuturor prin glasul D-lor A. C. Cuza Valer Popp, Șumuleanu, Codreanu-Florescu etc. Di M. P. Florescu a luptat din răsuferi pentru salvarea patrimoniului național, „pădurile”. Acțiunea L. A. N. C. a fost plină de izbâzi în anul 1927 parlamentul a suferit lipsa L. A. N. C. din cauza certurilor interne, dar 1928 a fost sortit să aducă mult dorita unire între forțele cuziste! Odată unirea făcută L. A. N. C. pornește cu un avânt juvenil și cu toată încrederea pentru câștigarea bătăliei ce în 1927 a fost pierdută! L. A. N. C. preparându-se pentru bătălia a III-a din care trebuie să iasă cu o majoritate mai mare de deputați face apel la conștiința Românească să sprijinească presa L. A. N. C. cu toată dragostea, urmând exemplul germanilor, cari, dau ultimul ban pentru presa antisemită! Deasemenea să vină cu toții în organizațiile L. A. N. C. ca membri, fiindcă L. A. N. C. are nevoie de o pleiadă întreagă de luptători cari vor fi repartizați la locul de onoare ce li se cuvine! În speranță că toate dezideratele se vor împlini înlocuim urez L. A. N. C. să rămână indisolubilă fiindcă numai dânsa întreprinde acțiunea regeneratoare de salvare a neamului rezistând tentativei de distrugere a neamului din partea blocului iudaic cu jidoviști.

Mihail N. Golici.

Sărbizarea cu forță a Românilor din Banatul-Jugoslav.

Onorații noștri cetitori își aduc desigur aminte de articolele apărute sub titlul de mai sus în câteva No. a ziarului nostru d. e. Nr. 4, 5.

Eroul principal, care se folosea de orice mijloace, de ori ce apucături ca să înstrăineze pe Românii dela sf. lor biserică era N. Cosic fost primpretor în Verșet.

În continuare lăsam să urmeze o parte din noul articol primit dela corespondentul nostru din Belgrad:

„E de notat, că acest primpretor N. Cosic din Verșet, fost mai înainte actor, la scurtă vreme după respectivel „act patriotic” încercarea de a sărbiza cu forță, prin care voia să-și câștige merite leftine înaintea superiorilor săi, a fost destituit din post și judecat la închisoare, pentru că delapidase jumătate milion Dinari din banii publici.

De prezent lucrurile stau așa, că Românii din Sântionas, păcăliți de Sârbi, neprimind până azi nici un petec de pământ dela Reforma Agrară, s'au reîntors aproape cu toții plini de căință la Biserica lor strămoșească și nu mai vreau să știe de nici o trecere la Biserica sârbească. Înzadar încearcă acum sârbi, să-i facă să semneze acți pentru înființarea unei mari bănci populare în Sântionas, din care numai sârbi declarăți vor primi înnumul, nime nu le mai dă crezământ. În sânul Românilor din Banatul jugoslav s'a produs o contrareacție. Sinodul protopresbiterial român din Verșet a protestat în scris atât la Guvernul din Belgrad, cât și la Consistoriul sârbeșc din Verșet în contra acestor acte ilegale de proselitism, cerând totodată și intervenția Guvernului Român, prin Consistoriul diecezan din Caransebeș. În

toate comunele din tractul Verșetului se țin conferințe culturale, unde preoții români luminează poporul, îndemnându-l, să nu se lase amăgit sau terorizat de profeți mincinoși și de străinii răuvoitori, ci să steie strâns uniți în jurul bisericii lor strămoșești.

Dosarul cu actele de trecere din Sântionas se află de prezent la Consistoriul sârbeșc din Verșet, care convingându-se de ilegalitatea lui voește, să-l pună ad acta. (să-l caseze).

Să sperăm, că vizitația canonică a episcopului nostru Dr. Badescu din Caransebeș, care a avut (?) loc din 4-11 Oct. în parohiile române din Banatul jugoslav, care până în prezent biserică aparțin eparhiei române din Caransebeș, va contribui la aranjarea amicală a diferendului suscitată din Sântionas, la stavilirea propagandei ilicite proselitiste din partea Sârbilor și la întărirea atât de dorită a raporturilor noastre bisericăști cu Statul jugoslav, vecin și aliat.”

Ion.

Asanarea Băncii „Victoria” din Arad.

Direcțiunea băncii aduce cu bucurie la cunoștință onor. sale clientele, că în urma stăruințelor depuse în timpul din urmă i-a succedat a accelerați ajungă asanarea proiectată a institutului ajuns pentru câva timp în jenă trecătoare, întrucât conducerea Băncii Naționale a României, animată de părintească dorință de a ușura situațiunea „Victoriei”, a pus aceste a noi înseamnă credite ieftine la dispoziție și anume atât în mod direct, cât și prin intermedierea Băncilor mari din București. La acțiunea de asanare din viitor, Banca Românească și Banca „Albina”, Sibiu — cari și până în prezent au dat „Victoriei” sprijinul lor, — vor avea un rol încă și mai efectiv. Aduarea generală a băncii va fi convocată pe

+ ION C. GEORGESCU.

Fostul prefect al județului Arad, azi nu mai este între cei vii cruda și nemiloasa moarte l'a răpus spre regretul celor mulți, prea fără vreme, prea de timpuriu.

În viața lui petrecute ani de zile în acest județ a avut mulți dușmani, dar a avut și mulți prieteni și ca oricare om a făcut mult rău, dar a făcut și mult bine.

Greșala lui principală a fost că prea a ascultat de prietenii lui politici, prea s'a lăsat influențat de ei și astfel de funcționarii lui sub nedrept față de funcționarii lui subalterni, puși în serviciul județului ori statului și nu odată dând ascultare unor răuvoitori direct a persecutat oameni nevinovați. Dar când a fost lămurit în mod convingător despre greșala făcută s'a recunoscut-o și rare-ori nu a dat satisfacția bine meritată celui nedreptățit.

Ca prefect s'a expus prea mult pentru partidul politic din care a făcut parte. Mulți particulari au obținut favoruri nemeritate și mulți funcționari au ocupat posturi, de cari nu au fost vrednici, dar i-au fost devotați prieteni politici.

Cine l-a cunoscut însă pe prefectul Ion C. Georgescu s'a convins că este un om foarte bun de inimă, foarte activ și un devotat și credincios fiu al bisericii și neamului românesc. Numeroasele școale, biserici, biblioteci și case culturale-naționale cari fac fală județului sunt tot atâtea mărturii despre simțul lui religios, cultural și patriotic.

Suntem siguri că dacă nu l-se puneau adeseori piedeci, ci din contră avea tot concursul necesar din partea celor chemați să conlucreze cu el ar fi putut face și ar fi făcut cu mult mai mult pentru acest județ, pe care l-a cunoscut așa de bine și l-a iubit atât de mult.

În ori ce caz se cuvine ca, cu frunțile plecate, să ne rugăm atotputernicului Creator pentru odihna sufletului celui dispărut.

Pronia cerească să aibă milă și îndurare față de văduva-mamă greu încercată și nemângălată și față de micuțul ei iubit și nevinovat orfan!

În veci pomenirea lui!

Începutul lunii Noiembrie a. c. Plata dobânzilor după depunerile spre fructificare, cari au aderat la moratoriu, va începe deja în zilele viitoare. Tot atunci se va face și replătirea depunerilor până la suma de Lei 10.000 și cari au fost abzise. Îndată după ținerea Adunării generale banca care va avea loc la 10 Novb. 1928 își va relua activitatea și în ceea ce privește acordarea de credite noi, atât la Sediul său central, cât și la cele opt filiale ale sale din județ. Dependenții pot deci privi viitorul cu toată încrederea, întrucât banca să află pe calea cea mai bună de a intra în normal, ceea ce îi va ușura replătirea sumelor înzegime și la termenul convenit a sumelor abzise. Refacerea sigură a „Victoriei” a început și nimica nu o va mai putea împiedeca din dezvoltarea sa viitoare.

Fiecare român este cuprins de o nespusă bucurie că în felul acesta dorința noastră de a vedea salvată, Banca „Victoria” fala, mândria și izvorul nesecat de sprijin și ajutor în deosebi pentru românii din partea de Vest a țării și avem speranță că în viitor va înflori și va deveni un și mai puternic institut decum a fost în trecut.

Și mai suntem siguri că această instituție națională românească va fi învățat mult din cele întâmplare și în viitor va omite încheierea de afaceri cu jidanii, cari vrea și lucrărilor ori ce mijloace la pierzarea tuturor instituțiilor românești economice, financiare ori culturale.

Urăm Băncii „Victoria” din toată inima și cu toată dragostea să progreseze, să înflorească spre folosul și mândria neamului și țării românești.

Rugăm pe toți On. abonați să binevoiască să-și achite abonamentele!

Se zice:

Că numărul copiilor la școalele primare din Viena fără confesiune — liberconugetători, fără D-zeu — se înmulțește în mod înfricoșător, căci pe când în 1925 numărul lor era numai de 192, în 1927 s'a urcat la 4000 iar în prezent trece peste 6000.

Acest fapt îndușător dă de gândit tuturor bunilor creștini și în special bisericei.

Că fabricile mari jidoviști de cogneac din Franța au încercat să trimită în mod clandestin în America cu vaporul „france” 13000 lăzi cu cogneac, care să se consume în ziua alegerii de președinte al Statelor-Unite.

La sosirea vaporului în New-York însă poliția a făcut perchiziție severă și a aflat lăzile și le-a confiscat. Jidanii nu se astâmpără nicăeri; ci știu că în America este lege, care oprește consumația alcoolului, dar ce le pasă lor, ei vor să strice pe lângă legea lui Hristos, și legile omenești.

Că în America societățile mari de înmormântare — pompe funebre — s'au gândit una bună și au decis ca să schimbe culoarea neagră de doliu cu o culoare mai vie, deocamdată surie. (Este de notat că culoarea care înseamnă pentru oamenii albi este cea neagră, iar pentru oamenii negri este cea albă, de aceștia sunt pe pământ mai bine de jumătate — este cea albă).

Ele cred că trebuie să înceteze grozăviile închipuite cari se încep cu ziua mortii, fiindcă moartea nu este altceva decât poarta prin care se trece la o viață mai bună, mai frumoasă, prin urmare înmormântarea este zi de voe bună, de bucurie și nu de durere. Păreții camerelor nu-i mai acopăr cu negru ci cu diferite covorașe plăcute ochilor și inimii. În camera în care zace mortul se așează un harmoniu la care se cântă cu cântări de morți, de jale ci cântecele cari i-au plăcut mai mult în viața celui răposat; lată o încercare îndrăznească, care va afla însă — suntem siguri — mult aderenți și în Europa și încă mai curând decum se crede.

Că guvernul jugoslav a interzis ofițerilor să se căsătorească peste tot cu fete de jidan și chiar cu fete streine din familii soviniște. Iată o măsură, demnă de urmat și la noi, unde în ultimul timp par'că prea se înmulțesc căsătoriile cu străine, dovedită că sumarii binele nostru nu-l doresc, atât în ce privește pe d-nii ofițeri cât și pe „domnișorii de mare speranță”.

Și mai este în desbaterea parlamentului un proiect de lege, care interzice d-lor învățători ca să ia în căsătorie alte femei decât numai învățătoare tot la fel și învățătoarele, ceea ce însă nu credem că va aduce un folos statului ori neamului pe terenul cultural.

Că în Italia 1.791.032 bărbați necăsătoriți plătesc așanumita „dare de burlac” și cei dela 25—35 ani plătesc 35 Lire cam 250 Lei, cei dela 35—50 ani plătesc 50 Lire, cei dela 50—65 ani plătesc 25 Lire. Afară de aceasta mai plătesc un fel de dare complementară de burlac în raport cu impozitul-derea de venit. Astfel că d. e. sumatorul Borsalina plătește anual aproape 400.000 Lei în astfel de dare.

De ce oare nu s'ar putea introduce și la noi „darea de burlac”?

Că în țara ungurească îl mare zarvă. Ungurii vreau să aducă o lege prin care să-i silească și pe țigani să locuiască ca și ceilalți oameni în careva comună și să nu mai umble codărind dintr'un loc în altul. Intențiunea guvernului însă a supărat foc pe „Regele țiganilor Răcz Laczi al 36-lea”. El este domnitorul celor 60.000 țigani și a protestat energic contra știrbirii drepturilor supușilor săi...

Acum vom vedea care va fi mai tare guvernul ori regele țiganilor cel al 36-lea, care de altfel are mari legături cu notabilitățile ungare și este „per tu” cu arhiducele Iosif.

Informațiuni.

Toți colaboratorii ziarului nostru sunt rugați să binevoiască a scrie articole scurte concise, așa ca să cuprindă cel mult o coloană.

Cu conducerea județului Arad este încredințat, în mod provizor, d-l Insp. general administrativ Miloteanu, delegat al ministerului de interne.

M. S. Regele Mihai I. a împlinit în 25 Sept. 7 ani.

În El s'a pus speranța viitorului întreg neamul românesc, toată țara. Cu ocazia aniversării nașterii M. Sale s'au oficiat servicii divine în toate bisericile și fiecare român a înălțat rugăciuni ferbinți către atotputernicul Dumnezeu pentru o viață îndelungată plină de bucurii și mărirea și pentru sănătatea Regelui nostru Mihai I.

Să trăiască la mulți ani!!

Serbările unirii Ardealului cu patria mamă, se vorbește din nou că vor fi aranjate de societatea culturală „Astra”.

Noi știm ce a făcut aceasta societate pentru ajungerea idealului tuturor bunilor români, înfăptuirea României mari, îl cunoaștem meritele neprețuite și întreg neamul îl va fi pururea recunoscător, dar nu se poate ca „Astra” să fie chemată să aranjeze sărbătorile unirii. Și dacă totuși se va întâmpla, suntem conștienți că acele sărbători nu vor reuși, poporul nu se va însuși pentru ele nici nu le dorește în felul proiectat, căci ar fi mai degrabă o batjocură la adresa națiunii, la adresa sufletelor celor morți — nenumărați martiri și neînchipuite jertfe — pentru realizarea visului milenar.

Serbările Unirii nu se pot aranja în cadrele unei societăți culturale.

Viol.

Un grup de jidovi din elita Chișinăului a atras în cursă pe fata Leia Precupeț, care și-a bătut joc de ea. Câte-și patru sunt puși la răcoare din ord. parchetului.

Alt viol.

Pe când femeia Acolina Boga mergea spre casă în com. Budști împreună cu fiica ei Nădejda de 12 ani a fost oprită în drum de un grup de jidani, care a luat pe mla copila și a dus-o în porumb unde toți și-au bătut joc de ea lăsând-o în nesimțire iar jidovii au dispărut.

A sosit

Cele mai ieftine și moderne
Ghete la magazinul

Marcu Bota Arad, Bdul. Reg. Ferdinand 27.

Pantofi negri dela . . . Lei 480 —
" maro . . . 680 —
" de dame . . . 460 —
ghete pentru copii . . . 180 —
pentru funcționari și elevi 10%
reducere din prețurile de galantar

CREMA DE FAȚĂ

„MARGIT”

De vânzare pretutindeni

Nicăiri nu se poate cumpăra marfă de textile,
bumbac, misir și mărunțșuri mai
efțin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Șiria

Tipografia Diecezană, Arad.

„VICTORIA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII, ARAD.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului de Credit și Economii „VICTORIA” S. p. A. Arad, sunt convocați pe ziua de 10 Noemvrie 1928, orele 10 a. m. la

a XL-a adunare generală ordinară

care va avea loc în localul Institutului din Arad, (Bulev. Regele Ferdinand I. Nr. 3) pe lângă următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea Adunării Generale.
 2. Darea de seamă a Direcțiunii.
 3. Raportul Comitetului de Supraveghere.
 4. Stabilirea conturilor Bilanț și Profit & Pierdere pentru gestiunea anului 1927.
 5. Raportul Direcțiunii asupra rezultatului moratorului cerut în cursul anului 1928 dela deponenți.
 6. Propunere pentru majorarea capitalului social dela suma de Lei 30.000.000. cu încă Lei 30.000.000. sub formă de acțiuni de prioritate potrivit condițiilor prospectului de emisiune.
 7. Modificarea Statutelor Art. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88.
 8. Dimisia Direcțiunii și a Comitetului de Supraveghere.
 9. Alegerea noului Consiliu de Administrație și a noului Comitet de Supraveghere.
- NOTĂ. Potrivit art. 22 din Statute, la Adunările Generale au drept a participa cu vot consultativ și decisiv numai acei acționari, cari sunt trecuți ca proprietari în registrul de acții cel puțin cu șase luni înainte de Adunare și cari cel puțin cu 24 ore înainte de Adunare își însușă la Direcțiune dreptul lor de participare la Adunarea Generală și eventual dovezile de plenipotență.

Arad, la 23 Octomvrie 1928.

DIRECȚIUNEA.

Activ		CONTUL BILANȚ LA		31 DECEMVRIE 1927.		Pasiv	
Casa în numerar	6.164.617	15				Capital societar	30.000.000
Disponibil la bănci	10.183.613	34	16.348.230	49		Fond de penziune	3.552.128
Escont			261.799.405	—		Depuneri spre fructif pe livrete	290.303.077
Hipotecă			40.044	—		Depuneri în cont-curent	15.369.411
Credit de cont-curent			176.992.766	23		Depozite de casă	3.158.066
Diverși debitori și poziții transit.			12.572.795	81		Dezice	17.314.686
Efecte proprii			7.385.415	24		Creditori în valută străină	39.125.000
Efectele fondului de penziune			1.331.444	—		Reescont	80.082.900
Mărfuri (cereale)			438.618	60		Creditori: Diverse conturi credi-	
Imobile proprii la Centrală și filială			13.789.066	—		toare și poziții transitoare	6.575.177
Mobilier			1	—		Dividend neridicat	215.920
			490.697.786	37		Dobinzi transitoare anticipate	5.001.420
							490.697.786
CONTURI DE ORDINE				CONTURI DE ORDINE:			
Efecte în gaj			24.138.135	80		Depunători de efecte în gaj	24.138.135
Efecte în depozit liber			8.301.500	—		Depunători de efecte în depozit liber	8.301.500
Debitori de garanții			12.051.908	—		Scrisori de garanție	12.051.908
			535.189.330	17			535.189.330

Arad, la 31 Decemvrie 1927.

No. 815.

DIRECȚIUNEA:

Roman R. Ciorogariu, m. p.
președinte.

Dr. Aurel Demian, m. p.
v. președinte.

Dr. Sever Ispravnic, m. p.

Axente Secula, m. p.

Dr. Cornel Ardelean, m. p.

Procopiu Givulescu, m. p.

Antoni Mocsonyi, m. p.

Dr. Ștefan C. Pop, m. p.

Traian Vășian, m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele institutului.

Aureliu Șt. Șulufiu, m. p.
președinte.

Dr. Eugen Beleş, m. p.

Demetriu Muscan, m. p.

Dr. Aurel Raicu, m. p.

Dr. Ioan Robu, m. p.

Serv. Economic al Municipiului Arad.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, că pentru închirierea pe termen de 5 ani a teritoriului din fața gării electrice, ocupat în prezent de către Societatea anonimă pentru distribuția petrolului, în ziua de 15 Decembrie 1928, ora 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul Serviciului economic (Primăria etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 și următorii din Legea asupra contabilității publice.

Caietul de sarcini se poate vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 24 Octombrie 1928.

Serviciul economic.

Nr. 23.932 | 1928

Nr. 811

Primăria Municipiului Arad.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, că pentru închirierea pe termen de 3 ani a teritoriului în estenziunea de 1290 stângeni pătrați situat în Piața Ștefan cel Mare și folosit în prezent de către Dl Czukor Ladislau ca depozit de lemne, în ziua de 22 Decembrie 1928, ora 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul Serviciului economic (Primăria etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 și următorii din Legea asupra contabilității publice.

Caietul de sarcini se poate vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 24 Octombrie 1928.

Serviciul economic.

Nr. 6647 | 1928

812

PRIMARIA
Municipiului Arad.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, că pentru furnizarea pe anul 1929 a făinei, pâinei și derivatelor, precum și a laptelui și derivatele și a carnei, grăsimi de porc și derivatele lor necesare pentru alimentarea Căminului Infirmităților, Biuroul de triaj, Spitalul Sanator de tuberculoși și Căminul de ucenici a Municipiului Arad, în ziua de 28 Decembrie 1928, ora 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul Serviciului economic (Primăria, etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 și următorii din Legea asupra contabilității publice.

Caiete de sarcini se pot vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 24 Octomvrie 1928.

Serviciul economic.

Nr. 24.123—1928.

N. 810

Palatul Cultural, pentru Biblioteca
Arad